ÎN ÎNTÎMPINAREA ALEGERILOR PENTRU MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ ȘI CONSILIILE POPULARE

GIRUL ÎNCREDERII

(Urmare din pag. 1)

satisfacă exigențele tuturor, trebuie să alegem oameni pricepuți, competenți, ei înșiși îndrăgostiți de sport. Am constatat, în destul de lunga perioadă în care m-am ocupat de organizarea timpului liber al oamenilor muncii, că roadele activității acelor pasionați de sport sînt totdeauna bogate. De aceea, trebuie să chibzuim mult, să-i căutăm și să-i alegem în fruntea consiliilor de asociații"...

Aveam să aflăm apoi că solicitudinea manifestată de Teodor Socaciu pentru a găsi căile cele mai directe în angrenarea tineretului în activități recreative a avut ca rezultat sporirea numărului de baze sportive în Tg. Mureș (oraș deficitar la acest capitol), impulsionarea turismului de masă, reabilitarea unor sporturi îndrăgite de oamenii de toate vîrstele (tirul cu arcul), înviorarea activității unor asociații (Lemnarul, Ciocanul, Gloria C.F.R. etc.).

Cunoscut ca un om harnic și pasionat, responsabilul cu activitatea sportivă „de la sindicat" a fost propus candidat în circumscripția electorală municipală nr. 23 din Tg. Mureș.

„Includerea mea pe lista candidaților îmi procură o nespusă bucurie — ne spune tov. Socaciu — **ea reprezentînd girul încrederii care mi se acordă ca urmare a activității desfășurate din 1965 ca deputat din partea comunei suburbane Sîncrai. Voi încerca să-i răspund, în continuare, prin fapte".**

Dar iată că discuția noastră a trebuit să se încheie mai devreme decît ne imaginam. Candidatul se grăbea la o întîlnire cu alegătorii circumscripției electorale nr. 23.

UN OM DESTOINIC

O bună alegere au făcut cetățenii circumscripției electorale Onceștí, pitorească comună maramureșeană de pe Valea Izei, propunînd candidat pentru Consiliul popular județean pe IOAN GRIGORE POP, președintele C.J.E.F.S. Maramureș.

Cu ani în urmă, înainte de a deveni activist sportiv, Ioan Pop se afla în rîndurile celor care militau pentru valorificarea bogatului și originalului folclor maramureșean. Ca lucrător al Casei de creație a fostei regiuni Maramureș el a colaborat la editarea unei vaste și apreciate monografii a acestui frumos colț de țară.

Sportivii maramureșeni îl cunosc și-l prețuiesc pe președintele lor ca pe un activist destoinic. De aproape un deceniu, Ioan Pop și-a confundat destinul cu acela al activității de educație fizică, muncind mai întîi ca activist voluntar, iar din 1967 ca președinte al consiliului regional și apoi județean. În 1964, el a terminat cursurile fără frecvență la I.C.F., devenind profesor de educație fizică. Acum, în fruntea unui harnic colectiv, activistul Ioan Pop își consacră eforturile ridicării pe o treaptă superioară a sportului maramureșean, răspîndirii în cele mai îndepărtate localități montane a acestei activități utile și binefăcătoare. Despre ascensiunea pe care a cunoscut-o sportul în județ vorbesc faptele: **în ultimii ani s-a format la Baia Mare, de exemplu, un nucleu al gimnasticii de performanță, echipa de volei Minerul explorări Baia Mare se află pe calea promovării în divizia A, iar schiul, acest sport cu o veche tradiție în Maramureș, cunoaște o largă dezvoltare: o serie de schiori de pe la Sighetul Marmației, Borșa, Baia Mare, Vișeu, Baia Sprie bat la porțile consacrării. La acest succint tablou al sportului maramureșean trebuie să mai adăugăm și bogata activitate la handbal, volei, fotbal, tenis de masă etc., care se desfășoară în școlile din satele și orașele județului.**

Harnicii cetățeni din Onceștí au propus, deci, în conducerea treburilor obștești ale județului lor un om în care pot avea nădejde.

(T. R.)

DE CE NU UN SISTEM ROMÂNESC DE JOC? (I)

De cîte ori se militează pentru crearea și adoptarea, de către formațiile noastre de fotbal, a unui sistem românesc de joc, anumiți factori resping, aprioric, o asemenea cerință, ca fiind de domeniul fanteziei, în timp ce alții răspund prin ridicări de umeri, manifestîndu-și o atitudine circumspectă față de o problemă, considerată de ei de importanță minoră. Ambele categorii ar vrea să facă valabil un dicton destinat să frîneze orice tendință de progres: „chelului, tichie de mărgăritar îi trebuie?"

Dacă asemenea luări de poziție erau, oarecum, explicabile acum treizeci și patru de ani, cînd în lucrarea noastră: „Fotbal — Studiu documentar și critic" (1935) am abordat, pentru prima oară, necesitatea unui sistem propriu de joc, astăzi ele ar trebui înlăturate definitiv, pentru două motive ce și-au dovedit, cu timpul, marea lor valabilitate:

1) **Fotbalul românesc nu mai poate fi considerat, în nici un caz, în faza incipientă, adică „în fașă", așa cum era taxat cu 3—4 decenii în urmă;**

2) **Fiecare țară, în care fotbalul a căpătat o oarecare vechime, și-a format un specific de joc, care poartă pecetea calităților poporului respectiv.**

Dar, se pare că mai sînt destule categorii de oameni care contestă, fără alte argumente decît simpla înlăturare „de plano", adevărurile exprimate mai sus. Se pretextează: **„nici acum, fotbalul nostru n-a intrat încă pe făgașul unei evoluții constante, astfel că este prematur să se vorbească de un sistem de joc românesc"** sau: **„fotbalul tinde să se uniformizeze în toate regiunile de pe glob, spre a da unul și același joc, la poli sau la ecuator, la Mexico City sau la Vladivostok".**

Primilor contestatori le putem răspunde: **fotbalul românesc nu mai poate fi considerat un făt abia născut, deoarece el a făcut dovada, în cîteva împrejurări, că reușește și performanțe de răsunet: victorii asupra echipelor din țări cu veche tradiție sportivă sau meciuri egale cu reprezentative de prestigiu ale soccerului mondial: Anglia, U.R.S.S., R.F. a Germaniei, Cehoslovacia, Iugoslavia.**

Celor din a doua categorie le opunem un singur argument: **deși este un joc uniform, în ceea ce privește regulile și mijloacele de execuție tehnică, fotbalul are privilegiul de a realiza o mare diversitate de stiluri și școli naționale, tocmai datorită însușirilor native ale fiecărui popor, complet distincte de ale altor colectivități.**

Pot fi contestate trăsăturile caracteristice unor anumite tipuri de jucători, printre care distingem: tipul nordicului, tipul jucătorului din Europa Centrală, tipul latinului și al mediteraneanului — acestea pe continentul nostru — în timp ce America de Sud ne furnizează un cu totul alt tip de jucător decît cel anglo-saxon, decît cel sovietic sau suedez? Cine mai pune, acum, la îndoială faptul că în

OPINII

Africa se ridică fotbaliști total deosebiți și de cei europeni și de cei latino-americani?

Mai pot practica un joc uniform (șablon) toate aceste tipuri de jucători, chiar dacă mingea este de aceeași formă, terenul are aceleași dimensiuni, iar echipa conține un invariabil număr de 11 jucători? Dar, mai ales, este posibil să se impună unul și același stil de joc întregului conglomerat de echipe, din țările europene, sud-americane, africane, asiatice sau din Australia? Cine ar putea pretinde că echipele engleze practică același fotbal cu cele braziliene, că italienii ar juca în aceeași manieră cu scoțienii, iar sovietici la fel cu grecii?

Ceea ce face forța fotbalului este tocmai această diversitate în unitate și unitate în diversitate, care conferă fiecărei echipe noi valențe și posibilități de exprimare în joc.

Care sînt calitățile tineretului nostru sportiv? **Nimeni n-ar putea contesta că acestui tineret nu i-ar fi proprii: reflexele prompte, o mare viteză de reacție, un amplu registru al fanteziei creatoare, exprimat prin inteligență tactică, prin rapida sesizare a situațiilor și prin găsirea imediată a soluțiilor în cele mai dificile momente ale jocului.**

După cum un nordic nu se poate exprima în joc printr-o prea mare suplețe, iar un italian exclusiv prin potențialul atletic, tot așa nici noi, românii, nu putem aborda jocul numai de pe planul masivității fizice. Și atunci, se naște întrebarea: de ce să nu adoptăm concepția cea mai potrivită acestui summum de calități de care fotbaliștii noștri dau dovadă?

Evoluțiile lor bune sînt, deocamdată, rare. Se simte, deci, nevoia ca ele să fie nu numai ceva mai dese, ci, în special, cît mai constante, spre a nu înregistra fluctuațiile actuale, care ne duc de pe culmi de euforie în prăpastia deznădejdii...

Atîtea voci s-au ridicat, de pretutindeni, în care simțeam dojana: „de ce nu jucați românește? — adică **punînd în valoare elanul specific rasei latine, marea mobilitate și sprinteneală, fantezia creatoare.**

Dar iată că îndată ce se ivea la orizont o formulă de joc: W, WM, „cu patru fundași", cu „libero" sau „apărarea în linie" — antrenorii noștri se grăbeau s-o copieze „ad litteram", fără să se gîndească o singură clipă dacă ea corespunde posibilităților morfo-somatice ale jucătorilor noștri, nivelului tehnicii lor individuale sau gîndirii lor tactice... Din fericire, unele adaptări la specificul nostru au fost făcute și în trecut, dînd rezultate notabile:

W-ul românesc, care a asigurat ridicarea Gloriei Arad, ducînd-o pînă în finala cu Juventus, în 1930;

WM-ul modern, prelucrat în tipare românești la fosta C.C.A., a făcut ca această formație să cunoască „epoca de aur" (1955—60).

De ce n-ar putea fi pus în ecuația românească și „sistemul cu patru fundași" — suveran azi în lumea întreagă — pentru ca, prin valorificarea tuturor însușirilor jucătorilor noștri, să ajungem a înscrie în istoria fotbalului mondial un stil național de joc, care să ducă și la o școală autohtonă de fotbal?

Virgil ECONOMU

fotbal

LA POIANA BRAȘOV, ÎMPREUNĂ CU FOTBALIȘTII STEAGULUI ROȘU

...Vineri, 25 ianuarie...

„Croaziera" noastră pe Valea Prahovei (unde echipele de fotbal și-au mutat sediul pregătirilor pentru două săptămîni), continuă...

Pe „carnetul de bord" al subsemnatului și al colegului meu, fotoreporterul Vasile Bageac, ziua de azi e rezervată echipei Steagul roșu, aflată aproape de casă, sus, în Poiana Brașovului. Ne-am fixat întîlnirea cu o seară înainte, așa încît la ora 10,30 Valentin Stănescu, Nicolae Proca și băieții lor ne așteptau în fața vilei „Ghiocelul", gata de plecare la antrenament. La curent cu faptul că ziua de ieri ne-am petrecut-o împreună cu Farul, mai în glumă, mai în serios, antrenorul principal al stegarilor ne întîmpină cu un reproș: *„Păi, sigur, pe noi ne-ați lăsat la urmă. Dacă mai întîrziați o singură zi, ne găseați... în Brașov".*

Strîngeri de mînă, călduroase, readuc pe loc „pacea" între ambele părți; operațiune mai mult decît protocolară, în timpul căreia antrenorul Valentin Stănescu ni-i prezintă pe cei 19 componenți ai lotului: Ivăncescu, Necula, Gane, Alecu, Papuc, Grecea, Rusu, Jenei, Kadar, Pescaru, Balint... *„de la Lemnarul Odorhei"*... vine și precizarea, Florescu, Ardeleanu, Györfi, Iordache, Stan... *„de la Colorom Codlea"*..., Gheorghe Nicolae, Șerbănoiu... *„de la juniorii noștri"*... și Adamache. „Adamache — zis Pepsi", ține să completeze antrenorul stegarilor, punîndu-ne, astfel, din capul locului, la curent cu revenirea la sentimente mai bune a fostului purtător titular al tricoului cu nr. 1 în echipa Steagul roșu Brașov.

„De aci înainte veți auzi numai lucruri bune despre Adamache", mai adaugă Valentin Stănescu, în timp ce grupul se pune în mișcare cu direcția „drumul roșu", locul obișnuit de antrenament al fotbaliștilor brașoveni în aceste zile destinate ozonificării și călirii organismului.

O ultimă coborîre în pantă, la poalele „trambulinei mari" și antrenamentul stegarilor a luat sfîrșit

Ajunși la punctul de întîlnire cu jucătorii care porniseră în ritm mai rapid, priveliștea ce ni se înfățișează este încîntătoare. Ne aflăm la poalele „trambulinei mari" din Poiană. O imensă fîșie albă, pornită parcă din vîrful Postăvarului, flancată de brazi falnici, cu ramurile lor mari, verzi, chiciurite de fulgii de nea.

Pentru astăzi, fotbaliștii brașoveni au de efectuat un „circuit", pe o porțiune de aproximativ 300 m, aleasă cu grijă de antrenori. Este un teren variat, cu urcușuri și coborîșuri, întrerupte pe la mijlocul distanței de... un fag prevăzut, de natură, la baza coroanei, cu o ramură ce ține loc de... aparat de gimnastică. Ajunși în dreptul ramurii-paralelă, fiecare jucător trebuie să execute un număr de tracțiuni în brațe. Este piatra de încercare a întregului circuit-exercițiu, fapt care-l determină, la un moment dat, pe Necula să se destănuie cu voce tare: *„Nea Tinele, îmi vine să-l tai și să-l plantez în spatele porții adversarilor noștri. Cu ce scop? Aceia dintre noi care n-ar da totul pentru înscrierea golului în timpul jocurilor din retur, să fie obligați să-l escaladeze, pe loc, pînă la vîrf. Și fiți siguri că doar la simpla vedere a fagului..."*

Valorile pulsului, luat de antrenorul Nicolae Proca (în acele momente ne întrebam unde o fi medicul echipei?) imediat după efort și după repaus, sînt și ele un indiciu că lucrurile se desfășoară pe făgașul normal, apropiindu-i tot mai mult pe fotbaliștii Steagului roșu de marele lor vis: readucerea echipei în divizia A.

. . . . . .

...Sîmbătă, 26 ianuarie. „Croaziera" noastră a luat sfîrșit. În trenul ce ne poartă spre casă, călătorim împreună cu Valentin Stănescu. Ne întîlnisem în holul gării. Venea direct de la stadion, unde Steagul roșu susținuse prima verificare în compania Stelei. *„Sînt mulțumit. Mi-a mers bine echipa. Și ca ritm, și ca joc. La 4—1, la pauză, am schimbat 8 jucători. Să joace toți. Meritau. După cum au tras două săptămîni, sus, în Poiană... Și-apoi, la anul, pe vremea asta, dacă ne vizitați... în ordinea categoriei, poate o să începeți cu noi..."* ne-a servit-o... în replică „nea Tinel".

G. NICOLAESCU

POPAS LA METROM

Fotbaliștii de la **Metrom Brașov** și-au reluat pregătirile în vederea returului.

I-am văzut, zilele trecute, pe stadionul lor la unul din antrenamentele recente. Era primul la care antrenorul V. Grosaru introducea în pregătire mingea. După exercițiile de încălzire, 19 baloane au prins să salte sprintene pe zăpada bătătorită, punînd la grea încercare agilitatea fotbaliștilor în menținerea echilibrului, în lovirea corectă și în controlul balonului... Scurt răgaz pentru antrenor și nimerit prilej pentru reporter de a pune cîteva întrebări:

— Cînd ați început pregătirile, și în ce stadiu vă găsiți?

— Am reînceput antrenamentele la 8 ianuarie cu capitolul cel mai important: pregătirea fizică generală. Am pornit de la o durată de 50 de minute și am crescut-o treptat, așa cum de altfel am procedat și din punct de vedere al intensității efortului. De-acum intră în circuit mingea.

— Unde ați făcut pregătirea și în ce a constat?

— Numai în Brașov. Nu avem condițiile de care dispun majoritatea formațiilor de B, care iarna se deplasează în diverse stațiuni. În general, cei ce distribuie fondurile la nivelul municipiului uită de asociația noastră, de echipa noastră. Toată lumea nu vede altceva decît... Steagul roșu. Nu avem posibilitatea să cumpărăm echipament pentru înființarea unui centru de copii... Și sînt atîția în cartierul nostru. Dacă am avea aceste condiții, am putea crește mulți jucători de valoare... Dar să vă răspund la întrebare: antrenamentele au cuprins lucru la aparatele de gimnastică, cu haltere și mingi medicinale, crosuri în pădure etc.

— Aveți nume noi în lot?

— Da. Dispun de 19 jucători, dintre care 3 sînt noi: **Damian** (Minerul Baia de Arieș), **Marinescu** (Gaz metan), **Petrescu** (Prefabricate — echipă din campionatul județean). De asemenea, un fost jucător de-al nostru, Sișcă, s-a reîntors din armată (timp în care a jucat la Gloria Bîrlad).

— Care e programul înainte de start?

— Continuăm antrenamentele pînă la 2 februarie, după care începem amicalele cu formații din divizia C (Torpedo Zărnești, Chimia Făgăraș etc.), din B (Gaz metan Mediaș, Faianța Sighișoara) sau din A (Univ. Cluj, Univ. Craiova etc.).

— Obiectivele?...

— Urcarea spre mijlocul clasamentului. Deocamdată nu se poate spera la mai mult...

GH. SANDU, coresp

NOTĂ

CONTESTAȚIE LA UN CLASAMENT

Deși s-ar părea că sînt obișnuiți cu supărările de tot felul pe care li le provoacă activitatea lor veșnic discutată și controversată, arbitrii au rămas, totuși, oamenii cei mai susceptibili de pe lume.

Nu e de mirare, deci, că informația „Arbitrii despre ei înșiși", apărută în numărul nostru din 25 ianuarie și consemnînd o anumită clasificare valorică stabilită de Colegiul municipal al arbitrilor bucureșteni, a stîrnit o adevărată... furtună în rîndurile Colegiului central al „cavalerilor fluierului", forul lui superior.

Referindu-se la clasamentul în cauză și la criteriile în baza cărora a fost alcătuit, Colegiul central al arbitrilor ne-a rugat să precizăm următoarele:

„Aceste criterii nu angajează cu nimic considerentele de valoare și pregătire care vor sta la baza încadrării de către Colegiul central a arbitrilor ce vor face parte din loturile diviziona re A, B și C, din returul campionatului 1968—1969".

Litigiul intervenit între Colegiul central și Colegiul municipal în problema ierarhizării arbitrilor poate fi rezolvat cel mai bine, în mod direct, prin arbitrajele ce vor fi prestate la primăvară. Măcar dacă ar fi mulți candidați la titlul de cel mai bun arbitru și chiar la primele 10—20 de locuri...

LOTO—PRONOSPORT

Vineri 31 ianuarie, televizarea primei trageri LOTO după noua formulă

Azi și mîine sînt ultimele zile cînd vă mai puteți procura bilete pentru tragerea Loto de vineri 31 ianuarie 1969, prima tragere Loto din acest an care se desfășoară după noua formulă: extrageri duble și cîștiguri cu 2 numere.

În aceste zile, în agențiile Loto-Pronosport se constată o animație deosebită. Participanții intră în agenții să se informeze asupra avantajelor pe care le oferă noua formulă sau să-și cumpere bilete.

Începînd cu tragerea de vineri, participanții au posibilitatea să joace la o singură extragere (cu 2 lei varianta pentru extragerea a 12 numere din 90) sau la ambele extrageri (cu 5 lei varianta, pentru extragerea a 12 numere din 90 și a 4 numere din 90). Firește, biletele cu 5 lei varianta oferă șanse mai mari de cîștig.

Participanții pot să-și procure bilete sfert și cu variante simple, nu numai combinate. Se păstrează reporturile. Combinațiile „cap de pod" și „schemele reduse" oferă mari șanse de cîștig.

Se atribuie premii pe 9 categorii (5 la extragerea I și 4 la extragerea a II-a).

REȚINEȚI! Tragerea Loto de vineri 31 ianuarie 1969 va fi televizată în direct în jurul orei 19,30. Procurați-vă bilete care să vă asigure participarea la ambele extrageri. Premiile mari vă așteaptă!

PRONOSPORT

premiile concursului nr. 4 din 26 ianuarie 1969

Categoria I: (13 rezultate) 1 variantă a 91.837 lei.

Categoria a II-a: (12 rezultate) 12 variante a 9.183 lei.

Categoria a III-a: (11 rezultate) 186,5 variante a 886 lei.

Premiul de categoria I a fost obținut de participantul Ciolac Dimitrie din Brașov.

PRINTRE DIVIZIONARELE C

Rapid Plopeni

Jucătorii echipei Rapid Plopeni (liderul seriei a II-a) și-au propus un obiectiv destul de îndrăzneț pentru retur: păstrarea locului fruntaș în clasament. Pentru atingerea acestui țel ei au început antrenamentele din timp, participînd cu multă seriozitate, și în proporție de sută la sută, la antrenamentele care au loc aproape zilnic. Cei doi antrenori, **N. BÂRBULESCU** și **F. CEPOLSCHI**, au la dispoziție următorul lot: **Șerban, Hofman** (portari), **Cristache, Mănescu** (s-a întors din armată, a jucat la A.S.A. Sibiu), **Giurgiuveanu, Roma, Gibea** (a jucat la A.S.A. Sibiu), **Jinga, Bogaciu, Vilsan, Giurea, Urlățeanu, Panait, Dragnea, Dridea II, Huza, Dragomir, Manolache** (promovat de la juniori), **Prunoiu, Teodorescu** și **Cristea**.

M. SIMA, coresp.

Rulmentul Bîrlad

Antrenorul echipei Rulmentul Bîrlad, **ing. RADU LAZĂR**, a întocmit un bogat plan de antrenament pentru echipa sa, care, printre altele, cuprinde: îmbunătățirea unor calități fizice, ca: rezistența, forța, mobilitatea etc., însușirea cît mai corectă a unor procedee tehnice (în special acelea la care jucătorii au fost deficitari în toamnă) și exerciții cu caracter tactic.

Peste cîteva zile Rulmentul va susține primele meciuri de antrenament în compania unor formații din Tecuci, Galați și Iași. Lotul va fi lărgit cu jucătorii **Moșneagu** (Galați), **Rusu** (Tecuci) și **Creangă** (Negrești).

N. CERNĂTESCU coresp.

Olimpia Satu Mare

Olimpia Satu Mare, prima clasată în turul campionatului (seria a VII-a), după două săptămîni de pregătiri în sală și în aer liber, s-a deplasat la Băile Felix unde continuă antrenamentele. În partea a doua a preparativelor pentru reluarea campionatului, antrenorul **AL. POP** preconizează organizarea unor meciuri-școală pentru omogenizarea compartimentelor.

Z. KOVACS, coresp.

C.F.R. Sighișoara

Cei 28 de jucători ai echipei C.F.R. Sighișoara au început pregătirile sub conducerea noului antrenor, **OCTAVIAN SALAMI**, efectuînd 4 antrenamente săptămînale în aer liber, pe un teren acoperit cu zăpadă. Printre jucătorii care au revenit la C.F.R. se numără: **Hetrea, Covaci, Almășan** și **Tamasi**. De asemenea, din lot mai fac parte și doi juniori talentați, **Ivan** și **Suciu**.

I. TURJAN, coresp.

indiscreții...

● Știați că „Ulysse" este unul din apreciații studenți (secția fără frecvență) ai anului II al Facultății de drept? La fel de serios pe terenul juridic, ca și pe cel de fotbal, NICOLAE OAIDĂ ne spunea deunăzi că, înaintea returului, intenționează

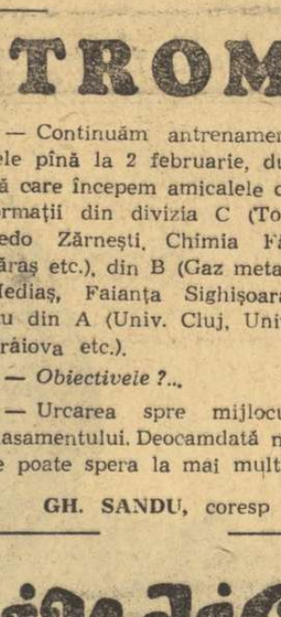

să atace trei „adversari" care nu-i dau pace nici noaptea, în somn, și care se numesc... Economie politică, Drept roman și Criminologie.

Succes la examene, „Ulysse"!

● *„Deși nu contest rezultatele anchetei revistei „Fotbal" — care l-a desemnat pe Dumitrache jucătorul nr. 1 al anului 1968 — eu fiind unul din sincerii admiratori ai talentului incontestabil al acestui băiat, îndrăznesc, totuși, să spun că un alt fotbalist s-a prezentat, în anul care a trecut, cu atu-uri în plus față de Dumitrache. Este vorba tot de un tînăr dinamovist, Dinu, care, pe lîngă o evoluție constant superioară de-a lungul întregului an, a arătat lucruri noi, atît în jocul fundașului central, cît mai ales în evoluția în teren a mijlocașului".*

Aflînd că această opinie a fost emisă de un neutru, ȘTEFAN COVACI, antrenorul principal al echipei Steaua, veți aprecia cu atît mai mult caracterul ei tehnic care, bineînțeles, ignoră obișnuitul subiectivism sentimental al celor care răspund la o anchetă.

● Matache („pantera mică" — cum i se spunea la Dinamo Pitești, talentatul și zgomotosul portar (pînă mai ieri) al Progresului, va evolua, în sezonul de primăvară, la Vagonul.

● Masiv transfer la Universitatea Cluj, care va număra în primăvară și pe *Utiu, Paian, Radu, Măruță, Mic, Fabian* și *Cozma*. N-ați auzit de acești jucători? Vă credem. Toți sînt „boboci" de 12—13 ani și au fost „transferați" (pe baza unui sever examen al talentelor) de la Liceul nr. 15. Notați-vă numele lor! Peste cîțiva ani, „profesorii" F. CÎRJAN, S. AVRAM și V. COVACI ar putea scoate din ei viitori... Anca.

● Discuție „post-Wembley 1—1" cu scriitorul EUGEN BARBU, unul dintre entuziaștii susținători ai jocului cu balonul rotund din țara noastră.

— Pe linia forjării unei echipei naționale de valoare, cine credeți că a lipsit, totuși, din „11"-le aliniat de echipa noastră în „templul fotbalului"?

— *In primul rînd Năsturescu, care, pentru a ajunge, vreodată, în națională trebuie să aștepte să se îmbolnăvească sau să se accidenteze toate*

extremele dreapta din România, și probabil și Angelo Niculescu, care nu-l agreează și pace!

În al doilea rînd, Datcu, Gornea, chiar și la vizionarea filmului, ne-a dat frisoane, deși știam dinainte că șansa și bravura fundașilor noștri îl salvaseră și pe el și pe noi.

Marius POPESCU